

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 234/2015-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Adriánom Cakom, Rázusova 6, Trnava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a 3, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. Tp 90/2014 a jeho uznesením z 11. septembra 2014, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 60/2014 a jeho uznesením z 25. septembra 2014, a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom

Mgr. Adriánom Cakom, Rázusova 6, Trnava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a 3, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Tp 90/2014 a jeho uznesením z 11. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie okresného súdu“ alebo „uznesenie okresného súdu o predĺžení lehoty trvania väzby“), ako aj postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 60/2014 a jeho uznesením z 25. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona. Uznesením sudkyne pre prípravné konanie okresného súdu sp. zn. Tp 21/2014 z 9. marca 2014 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 15/2014 z 27. marca 2014 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť 7. marca 2014.

V priebehu prípravného konania bol sťažovateľ zastúpený advokátkou [REDAKOVANÉ]. Dňa 21. augusta 2014 matka sťažovateľa zvolila sťažovateľovi za obhajcu Mgr. Adriána Caka (ďalej aj „obhajca sťažovateľa“). Obhajca sťažovateľa oznámil vyšetrovateľovi podaním z 21. augusta 2014 označeným ako „*Oznámenie o prevzatí obhajoby, žiadosť o oznamovanie miesta a termínov vyšetrovacích úkonov, žiadosť o nazeranie do spisu*“, že prevzal obhajobu sťažovateľa, pričom zároveň predložil vyšetrovateľovi splnomocnenie podpísané matkou sťažovateľa.

Vyšetrovateľ sa po oboznámení s podaním obhajcu sťažovateľa z 21. augusta 2014 vyjadril, že na prevzatie obhajoby nepostačuje splnomocnenie udelené obhajcovi matkou sťažovateľa a že je potrebný súhlas sťažovateľa s prevzatím obhajoby. Z tohto dôvodu mal podľa sťažnosti obhajca navštíviť ešte toho istého dňa sťažovateľa v Ústave na výkon väzby [REDAKOVANÉ] a predložiť mu splnomocnenie z 21. augusta 2014 udelené jeho matkou.

Sťažovateľ s prevzatím obhajoby vyjadril súhlas a na znak súhlasu splnomocnenie udelené obhajcovi jeho matkou podpísal.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že splnomocnenie udelené obhajcovi sťažovateľa matkou sťažovateľa 21. augusta 2014 doplnené o podpis sťažovateľa predložil obhajca vyšetrovateľovi spolu so sprievodným listom 22. augusta 2014. Podľa sťažnosti sťažovateľ 25. augusta 2014 vypovedal splnomocnenie na svoju obhajobu udelené [REDACTED] a túto skutočnosť toho istého dňa oznámil vyšetrovateľovi.

Následne vyšetrovateľ prípisom z 28. augusta 2014 vyzval sťažovateľa, aby mu oznámil, či si zvolí obhajcu alebo či mu má byť obhajca ustanovený súdom. Sťažovateľ na výzvu vyšetrovateľa nereagoval.

Dňa 4. septembra 2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „okresná prokuratúra“) návrh na predĺženie lehoty trvania väzby sťažovateľa do 19. decembra 2014 s odôvodnením, že v rámci prípravného konania bolo zabezpečené množstvo stôp, na posúdenie ktorých je vykonávané rozsiahle znalecké dokazovanie z rôznych odvetví z odboru kriminalistiky, ktoré sa vykonáva postupne a vyžaduje väčší časový priestor. Podľa správ kriminalistického a expertízneho ústavu a kriminalistických analýz, oddelenia biológie a kriminalistickej analýzy mal byť znalecký posudok vyhotovený v predpokladanom termíne do 30. októbra 2014 a posudok kriminalistickej expertízy do 31. októbra 2014. Okresná prokuratúra odôvodnila návrh na predĺženie lehoty trvania väzby aj tým, že je ešte potrebné preveriť výsledky údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti, a to minimálne výsluchom osoby, na ktorú sú evidované telefónne čísla, ktoré používali zúčastnené osoby. Podľa prokuratúry bude taktiež potrebné preštudovať rozsiahly spisový materiál.

Dňa 11. septembra 2014 bolo obhajcovi sťažovateľa prostredníctvom e-mailu okresným súdom doručené oznámenie o termíne výsluchu, na ktorom sa malo rozhodovať o návrhu okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby sťažovateľa s tým, že

termín výsluchu bol určený na 11. september 2014 o 12.30 h. Následne okresný súd uznesením sp. zn. Tp 90/2014 z 11. septembra 2014 rozhodol o predĺžení lehoty väzby do 19. decembra 2014 a zároveň zamietol žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V napadnutom uznesení okresného súdu sa okrem iného uvádza, že sťažovateľ pri výsluchu 11. septembra 2014 povedal: „Nechcem k návrhu nič uviesť a žiadam o prepustenie z väzby na slobodu. V prípade prepustenia budem bývať u rodičov, v [REDAKOVANÉ]. Pracoval by som v [REDAKOVANÉ], vo veľkosklade. Pred vzatím do väzby som bol 3 roky nezamestnaný, bol som evidovaný na úrade práce. Iné trestné konanie sa voči mne nevedie.“

Obhajca sťažovateľa pri výsluchu svojho klienta konanom 11. septembra 2014 okrem iného uviedol, že návrh okresnej prokuratúry na predĺženie väzby nečítal z dôvodu, „že to považujem za stratu času“, pričom argumentoval porušením práva svojho klienta na obhajobu. Tvrdené porušenie práva na obhajobu obhajca odôvodnil tým, že „Obhajobu môjho klienta som prevzal 21. 8. 2014, toho istého dňa som oznámil prevzatie obhajoby dal na vedomie vyšetrovateľovi, písomne som ho požiadal o nazeranie do spisu a, ako aj o oznamovanie všetkých termínov úkonov. Ku dnešnému dňu uplynulo obdobie od toho času troch týždňov, v priebehu ktorých nebol schopný vyšetrovateľ umožniť mi nahliadnuť do spisu... V dôsledku namietaného postupu OČTK bolo môjmu klientovi odňaté právo využiť inštitút nahradenie väzby príslubom dôveryhodnej osoby, vyjadriť sa k formálnym a materiálnym podmienkam väzby, k zásade proporcionality, ktorým existencia stanoviska by mohla mať vplyv na rozhodnutie súdu...“. V nadväznosti na citovanú kritiku obhajca sťažovateľa požiadal okresný súd, aby „v rozhodnutí zaujal stanovisko, z akého dôvodu mi nebolo umožnené nahliadnuť do spisu... a z akého dôvodu mi nebolo doručené uznesenie o začatí tr. stíhania uznesenie o vznesení obvinenia... Vzhľadom na uvedené žiadam zamietnuť návrh OP Trnava a prepustiť obvineného [REDAKOVANÉ] na slobodu.“

Vo vzťahu k námietkam obhajcu sťažovateľa týkajúcim sa zásahu do obhajobných práv sťažovateľa okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol:

„K vyjadreniu obhajcu obvineného, že boli porušené práva na obhajobu súd konštatuje, že z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený vypovedanie plnej moci obhajkyňi [REDAKOVANÉ], orgánom činným v trestnom konaní oznámil 25. 8. 2014 (č. l. 58a), neuviedol, že si zvolil nového obhajcu, na čo vyšetrovateľ vyzval obvineného dňa 28. 8. 2014, aby v lehote troch dní oznámil, či si volí obhajcu, alebo mu má byť ustanovený súdom. Nakoľko po podaní návrhu na predĺženie lehoty väzby obvinený nemal zvoleného ani ustanoveného obhajcu, súd ustanovil obvinenému obhajcu, ktorého predvolal na výsluch. Na výsluchu obvinený predložil kópiu oznámenia o prevzatí obhajoby, preto bol výsluch prerušený a na tento bol volaný zvolený obhajca Mgr. Cako. O tom, že bol splnomocnený na zastupovanie Mgr. Cako sa súd dozvedel až z kópií, ktoré predložil obvinený a ktoré nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu. V spise podanie obhajcu o oznámení a prevzatí obhajoby sa nenachádzali. Spis bol predložený súdu 4. 9. 2014.“

Sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným okresnému súdu 12. septembra 2014. Sťažovateľ odôvodnil svoju sťažnosť poukazom na porušenie svojich obhajobných práv. K porušeniu obhajobných práv malo dôjsť jednak tým, že obhajcovi sťažovateľa nebolo umožnené nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, čím mu bola zmarená možnosť kvalifikovane reagovať na návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby, ako aj tým, že o prevzatí obhajoby sťažovateľa jeho (novým) obhajcom sa okresný súd dozvedel až v deň rozhodovania o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby 11. septembra 2014, keďže oznámenie o prevzatí obhajoby nebolo súčasťou vyšetrovacieho spisu (tým došlo aj k situácii, že obhajca sťažovateľa sa o termíne výsluchu dozvedel dve hodiny pred jeho konaním). V záverečnej časti sťažnosti sťažovateľ poukázal na to, že ak by aj bolo pravdou, že znalecké posudky v súčasnosti nie sú súčasťou spisu, táto skutočnosť by nemala vplyv na obmedzenie jeho osobnej slobody.

Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tpo 60/2014 z 25. septembra 2014 sťažnosť sťažovateľa zamietol. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu sa najmä uvádza:

„... Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený, ktorú bližšie nezdôvodnil.

... Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa v súlade so zákonom predĺžil väzbu obvineného do 19. 12. 2014, pričom vychádzal z objektívne daných dôvodov, pre ktoré nemôže byť prípravné konanie v základnej 7 – mesačnej lehote skončené. V tejto súvislosti preto posudzoval aj dôvody väzby obvineného, nakoľko obvinený v rámci konania podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, a dospel k správne mu záveru, že konkrétne skutočnosti a to, že obvinený je bez pracovného pomeru, nemá stály zdroj príjmov, doposiaľ bol 1 – krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, bol viackrát postihnutý za priestupky, dopustil sa pokračujúcej trestnej činnosti a trestná činnosť vykazuje črty určitej organizovanosti, sofistikovanosti a nepochybne vyžadovala náležitú mieru prípravy, odôvodňujú ďalšie trvanie väzby v zmysle ustanovenia § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

... Súd I. stupňa sa dostatočne tiež zaoberal námietkou obhajcu obvineného v otázke porušenia práv obvineného, uvedené údaje krajský súd overil a dospel k záveru, že k porušeniu práv obvineného nedošlo.“

Súčasťou dokumentácie, ktorú sťažovateľ priložil k sťažnosti, je aj prípis okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 224/14/2207-93 z 29. septembra 2014 označený ako „Obvinený [REDAKOVANÉ] – trestné konanie - vyrozumenie obhajcu“, ktorý je reakciou na žiadosť obhajcu sťažovateľa o preskúmanie postupu vyšetrovateľa z 19. septembra 2014.

V označenom prípise okresnej prokuratúry sa uvádza:

«Preskúmaním žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa zo dňa 19. 09. 2014 bolo zistené, že je obsahovo zhodná so žiadosťou o preskúmanie postupu vyšetrovateľa zo dňa 26. 08. 2014, preto v podrobnostiach odkazujem na vyrozumenie zo dňa 18. 09. 2014.

Opakovane uvádzam, že Okresnému riaditeľstvu PZ v Trnave ste dňa 22. 08. 2014 predložili podanie, ktoré však neobsahovalo ako prílohu splnomocnenie zo dňa 21. 08. 2014 opatrené súhlasom obvineného [REDAKOVANÉ], preto uvedené splnomocnenie nemohlo byť ani založené do vyšetrovacieho spisu. Podotýkam, že obvinený [REDAKOVANÉ] mal v tom čase ešte stále zvoleného iného obhajcu ([REDAKOVANÉ]), a preto nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu. Zároveň nie je pravdou, že ste neboli prítomný pri rozhodovaní o väzbe. Ihneď potom ako bolo súdu oznámené obvineným, že si zvolil obhajcu a doložil aj splnomocnenie do spisu, ste boli upovedomený o termíne rozhodovania o väzbe a tohto konania ste sa zúčastnili. Súd Vám dal možnosť oboznámiť sa s návrhom prokurátora na predĺženie lehoty väzby, pričom ste uviedli, že čas na naštudovanie „nepotrebuje“. Opätovne poukazujem tiež na skutočnosť, že od 04. 09. 2014 sa vyšetrovací spis /rovnopis/ nachádzal na Okresnom súde Trnava, kde by Vám bolo umožnené ako obhajcovi po predložení príslušného splnomocnenia nahliadnuť do spisu, na čo poukázal aj súd na zasadnutí dňa 11. 09. 2014. Z úradného záznamu vyšetrovateľa zo dňa 22. 09. 2014 je taktiež zistiteľné, že napriek predchádzajúcej dohode ste nevyužili možnosť nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu a ani ste sa neskontovali s vyšetrovateľom za účelom dohodnutia si iného termínu.»

Súčasťou príloh sťažnosti je aj prípis vyšetrovateľa z 11. septembra 2014, ktorým vyšetrovateľ reaguje na oznámenie obhajcu sťažovateľa o prevzatí obhajoby z 21. augusta 2014. V označenom prípise vyšetrovateľa sa uvádza:

„Dňa 21. 08. 2014 som obdržal oznámenie o prevzatí obhajoby, žiadosť o oznamovanie miesta a termínov vyšetrovacích úkonov, žiadosť o nazretie do spisu na obv. [REDAKOVANÉ] a obv. [REDAKOVANÉ], ktorých prílohou bolo plnomocenstvo podpísané [REDAKOVANÉ], matkou oboch obvinených.

V § 39 ods. 1 Trestného poriadku sa uvádza, že obvinený alebo iná oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta.

V § 39 ods. 2 Trestného poriadku sa uvádza, že ak si obvinený nezvolí obhajcu sám a ak mu ho nezvolí ani jeho zákonný zástupca, môže mu ho zvoliť príbuzný v priamom rade, súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh alebo zúčastnená osoba. Orgány činné

v trestnom konaní a súd sú na žiadosť obvineného povinné obvinenému umožniť, aby v určenej lehote požiadal oprávnenú osobu, aby mu zvolila obhajcu vo vlastnom mene. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné o žiadosti obvineného bez meškania upovedomiť oprávnenú osobu.

██████████ mal v čase doručenia oznámenie o prevzatí obhajoby, žiadosti o oznamovanie miesta a termínov vyšetrovacích úkonov a žiadosti o nazretie do spisu zvolenú ako obhajkyňu ██████████ s ktorou súhlasil aby ho zastupovala vo veci vedenej na OKP OR PZ Trnava pod ČVS: ORP-347/I-VYS-TT-14 Kh. Je pravdou, že obhajcu môže obvinenému zvoliť aj príbuzný v priamom rade, súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh alebo zúčastnená osoba ale v zákone sa hovorí pokiaľ si ho obvinený nezvolí sám. ██████████ nebol zbavený spôsobilosti na právne úkony, so zvoleným obhajcom súhlasil a preto mám za to, že plnomocenstvo podpísané jeho matkou nevyjadruje vôľu ██████████.

Z uvedeného dôvodu Vám preto nebolo umožnené nahliadnuť do spisového materiálu a takisto oznamované miesta a termíny vyšetrovacích úkonov.“

Sťažovateľ poukazuje na to, že splnomocnenie udelené obhajcovi jeho matkou je v súlade s § 39 ods. 2 Trestného poriadku a predložením splnomocnenia orgánu činnému v trestnom konaní (splnomocnenie bolo predložené dvakrát) nastali účinky zastupovania sťažovateľa obhajcom v zmysle § 36 ods. 5 Trestného poriadku.

Podľa názoru sťažovateľa orgány činné v trestnom konaní prevzatie obhajoby obhajcom sťažovateľa ignorovali, neumožnili mu nazrieť pred rozhodovaním okresného súdu o predĺžení lehoty trvania väzby do vyšetrovacieho spisu, čím mu znemožnili „plnohodnotne, relevantne a vecne pri výsluchu kde sa o návrhu rozhodovalo na návrh reagovať a účinne uplatňovať námietky schopné zabezpečiť iné rozhodnutie, ako urobené, ktorým lehota trvania väzby bola predĺžená. Namietaním postupu a jeho dôsledkom porušenia práv na obhajobu pri výsluchu kde sa o návrhu rozhodovalo, obhajca s ohľadom na zásadu súdnej ochrany zásahov do základných práv a slobôd očakával, že súd zabezpečí nápravu nezákonného stavu a porušenia ustanovení upravujúcich práva na obhajobu resp.

nezákonných zásahov do práv na obhajobu vyvolanými orgánmi činnými v trestnom konaní, vyvodí dôsledky. Tak sa však nestalo. V zmysle zásady, ktorou mal byť viazaný nekonal a nápravu zásahov do mojich práv nezabezpečil. Záver, ktorý vyvodil nezodpovedal skutočnosti o existencii prevzatej obhajoby dňa 21. 08. 2014, ktorú som pri výsluchu preukázal splnomocnením a podaniami zo dňa 21. 08. 2014 a 22. 08. 2014.

Namietaným postupom ako aj oznámením termínu výsluchu o rozhodovaní o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby na Okresnom súde v Trnave v časovom predstihu dvoch hodín došlo mimo iného aj k zásahu do práva na primeraný čas na prípravu obhajoby.

Sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Trnava o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby som prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací sa však jej dôvodmi nezaoberal. Konštatoval len, že sťažnosť som neodôvodnil a stereotypne interpretoval odôvodnenie Okresného súdu Trnava V dôsledku namietaného postupu, ako aj toho, že Krajský súd v Trnave nevezal na vedomie dôvody mojej sťažnosti, bolo tiež porušené moje právo na účinný opravný prostriedok.“.

Sťažovateľ argumentuje, že okolnosť, že nereagoval na výzvu vyšetrovateľa z 28. augusta 2014 v súvislosti s voľbou obhajcu, ani skutočnosť, že okresný súd mu ustanovil v konaní obhajcu, nemá nijaký vplyv na to, že k neprípustnému zásahu do ním označených práv došlo, keďže podaniami z 21. a 22. augusta 2014 vyšetrovateľovi oznámil prevzatie obhajoby jeho obhajcom a nič to nemení na fakte, že tieto jeho podania netvorili súčasť spisového materiálu.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„I. Postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn.: Tp 90/2014 zo dňa 11. 09. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 3 Tpo/60/2014, zo dňa 25. 09. 2014, o predĺžení lehoty trvania väzby boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) čl. 5 ods. 3 čl. 6 ods. 3 písm. b) písm. c) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Uznesenie Okresného súdu Trnava č. k.: Tp 90/2014 zo dňa 11. 09. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Tpo/60/2014, zo dňa 25. 09. 2014 sa zrušujú.

III. Sťažovateľ sa bezodkladne prepúšťa z väzby na slobodu.

IV. Okresný súd Trnava a Krajský súd v Trnave sú povinní nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 275,94 Eur na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a 3, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) a čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Tp 90/2014 a jeho uznesením o predĺžení lehoty trvania väzby, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 60/2014 a jeho napadnutým uznesením z 25. septembra 2014.

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenia sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva:... mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva:... obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

II.1 K namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 90/2014 a jeho uzneseniu z 11. septembra 2014

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol o predĺžení lehoty trvania väzby sťažovateľa do 19. decembra 2014, zároveň zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu a rozhodol o nenahradení jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ mal právo podať proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, ako aj postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, sťažnosť, čo aj urobil a krajský súd bol oprávnený a aj povinný o tejto sťažnosti rozhodnúť. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o sťažnosti

sťažovateľa, v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu na ústavný prieskum napadnutého uznesenia okresného súdu a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

II.2 K namietanému postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 60/2014 a jeho uzneseníu z 25. septembra 2014

Napadnutým uznesením krajského súdu bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa, ktorú zahlásil do zápisnice ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia okresného súdu o predĺžení lehoty trvania väzby.

Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovateľ namieta, že neodstránil pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré ignorovali prevzatie obhajoby obhajcom sťažovateľa, neumožnili mu nazrieť pred rozhodovaním okresného súdu o predĺžení lehoty trvania väzby do vyšetrovacieho spisu, čím mu znemožnili realizáciu jeho obhajobných práv, keďže bez znalosti vyšetrovacieho spisu nebol jeho obhajca schopný sa relevantne vyjadriť k dôvodom návrhu okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby. Ďalej sťažovateľ namieta, že jeho obhajcovi nebol poskytnutý primeraný čas na prípravu obhajoby, keďže bol o termíne výsluchu informovaný dve hodiny pred jeho konaním. Napokon sťažovateľ namieta, že krajský súd nedisponoval pri svojom rozhodovaní jeho sťažnostnými námietkami, a teda nereagoval na ne napriek tomu, že svoju sťažnosť zahlásenú do zápisnice 11. septembra 2014 odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 12. septembra 2014, čím malo byť porušené jeho právo na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru.

Ústavný súd si zabezpečil zápisnicu o výsluchu o návrhu okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty väzby konanom pred okresným súdom 11. septembra 2014 vo veci sp. zn. Tp 90/2014 (ďalej len „zápisnica o výsluchu“).

Zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že výsluch sťažovateľa začal 11. septembra 2014 o 8.15 h. Prítomní boli sudkyňa pre prípravné konanie, asistentka, prokurátorka okresnej prokuratúry, sťažovateľ, obhajca sťažovateľa [REDAKOVANÉ], pričom sťažovateľ, ako aj obhajca [REDAKOVANÉ] boli o termíne výsluchu upovedomení 8. septembra 2014.

V úvodnej časti výsluchu predstúpil sťažovateľ, ktorý uviedol, že si zvolil obhajcu Mgr. Caka, pričom túto skutočnosť oznámil aj vyšetrovateľovi, a preto žiadal, aby jeho obhajca bol prítomný pri výsluchu. Následne bol výsluch prerušený do 12.15 h, pričom obhajca sťažovateľa bol opakovane telefonicky a e-mailom kontaktovaný vo veci prebiehajúceho výsluchu sťažovateľa. V čase 12.15 h okresný súd pokračoval v prerušenom výsluchu s konštatovaním, že sa dostavil obhajca sťažovateľa.

Sudkyňa pre prípravné konanie krátkou cestou doručila obhajcovi sťažovateľa návrh okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby. Obhajca sťažovateľa v tejto súvislosti uviedol: „Čas na naštudovanie návrhu nepotrebujem.“. Po oboznámení návrhu okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby okresný súd pristúpil k výsluchu sťažovateľa, ktorý uviedol: „Nechcem k návrhu nič uviesť a žiadam o prepustenie z väzby na slobodu. V prípade prepustenia budem bývať u rodičov, v [REDAKOVANÉ]. Pracoval by som v [REDAKOVANÉ], vo veľkosklade. Pred vzatím do väzby som bol 3 roky nezamestnaný, bol som evidovaný na úrade práce. Iné trestné konanie sa voči mne nevedie.“ Ani okresná prokurátorka, ani obhajca sťažovateľa nemali na sťažovateľa žiadne otázky.

Sudkyňa pre prípravné konanie následne oboznámila obsah spisového materiálu Tp 90/2014, pripojený spis okresného súdu sp. zn. 0 Tp 75/2014 a 0 Tp 21/2014 a vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava (ďalej aj „okresné

riaditeľstvo Policajného zboru“) OKP: ČVS: ORP-347/1-VYS-TT-2014 Kh.
K oboznámeným spisom žiadna zo strán nemala pripomienky ani návrhy, a preto okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

Prítomná prokurátorka okresnej prokuratúry uviedla, že na návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby trvá, a uviedla, že *„časové rozloženie dokazovania, kedy je potrebné pripočítať lehotu na podanie obžaloby 20 pracovných dní, čas potrebný na ukončenie vyšetrovania, ako aj čas potrebný na ukončenie znaleckého dokazovania, ktorý je predpokladaný k 31. 10. 2014. v zákonnej lehote nebolo možné skončiť dokazovanie, napriek zákonnému postupu orgánov činných v tr. konaní. Zároveň navrhujem žiadosť obvineného o prepustenie na slobodu zamietnuť.“*

Obhajca sťažovateľa uviedol: *„Ja som návrh OP Trnava dnes nečítal, z dôvodu, že to považujem za stratu času. Nakoľko postupom OČTK bolo porušené právo môjho klienta na obhajobu, v dôsledku čoho by som dnes aj tak nevedel zaujať k návrhu relevantné stanovisko a odopreté mi bolo právo reagovať na argumenty, ktoré majú slúžiť pre navrhovaný postup. Obhajobu môjho klienta som prevzal 21. 8. 2014, toho istého dňa som oznámil prevzatie obhajoby dal na vedomie vyšetrovateľovi, písomne som ho požiadal o nazeranie do spisu a, ako aj o oznamovanie všetkých termínov úkonov. Ku dnešnému dňu uplynulo obdobie od toho času troch týždňov, v priebehu ktorých nebol schopný vyšetrovateľ umožniť mi nahliadnuť do spisu, tak by som dnes vedel využívať práva môjho klienta na obhajobu. Za porušenie práva na obhajobu nepovažujem ani tak to, že o dnešnom rozhodovaní o väzbe som sa dozvedel zhruba pred dvomi hodinami, ale to, že mi nebolo možné predložiť spis k nahliadnutiu. V dôsledku namietaného postupu OČTK bolo môjmu klientovi odňaté právo využiť inštitút nahradenie väzby príslubom dôveryhodnej osoby, vyjadriť sa k formálnym a materiálnym podmienkam väzby, v zásade proportionality, ktorým existencia stanoviska by mohla mať vplyv na rozhodnutie súdu. Právo na obhajobu je garantované nielen tr. poriadkom, ale aj ústavou SR a dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dohliadať nad zákonnosťou v prípravnom konaní, ktorej súčasťou je aj právo obvineného na obhajobu, je povinnosťou prokurátora,*

ktorý si ju však neplnil a preto žiadam súd, aby sa s vecou vysporiadal on sám záverom, že rozhodne o nepredĺžení lehoty väzby, a prepustení obvineného [REDAKOVANÉ] na slobodu, z dôvodu porušeného práva na obhajobu. Dovoľujem si dnes požiadať súd, aby v rozhodnutí zaujal stanovisko, z akého dôvodu mi nebolo umožnené nahliadnuť do spisu, doposiaľ v priebehu 3 týždňov, a z akého dôvodu mi nebolo doručené uznesenie o začatí tr. stíhania uznesenie o vznesení obvinenia. Považujem za podstatné vo vzťahu k dôvodnosti návrhu OP Trnava. Vzhľadom na uvedené žiadam zamietnuť návrh OP Trnava a prepustiť obvineného [REDAKOVANÉ] na slobodu.“

Sťažovateľ na záver po vystúpení svojho obhajcu uviedol, že sa pridrižiava jeho vyjadrenia. Následne okresný súd vyhlásil napadnuté uznesenie, ktoré ihneď do zápisnice kompletne odôvodnil. Po vyhlásení a odôvodnení uznesenia a poučení o opravnom prostriedku a po poučení obhajcu sťažovateľa o tom, že k výroku o predĺžení lehoty trvania väzby je potrebné sa vyjadriť ihneď, obhajca sťažovateľa uviedol, že podáva sťažnosť proti vyhlásenému uzneseniu.

Z dokumentácie priloženej k sťažnosti zjavne vyplýva, že obhajca sťažovateľa podaním doručeným Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Trnava 21. augusta 2014 k ČVS: ORP-347/1-VYS-TT-2014 vyšetrovateľovi oznámil, že na základe splnomocnenia udeleného matkou sťažovateľa prevzal obhajobu sťažovateľa, a zároveň požiadal o oznamovanie miesta a termínov vyšetrovacích úkonov, ako aj o možnosť nazrieť do vyšetrovacieho spisu. Prílohou podania malo byť splnomocnenie na obhajobu. Ako predmet podania bolo označené nasledovné: „Vec: obv. [REDAKOVANÉ] – Oznámenie o prevzatí obhajoby, žiadosť o oznamovanie miesta a termínov vyšetrovacích úkonov, žiadosť o nazretie do spisu“. Z prezentačnej pečiatky okresného riaditeľstva Policajného zboru vyplýva, že predmetné podanie bolo doručené 21. augusta 2014. V kolónke prílohy/listy nie je uvedený nijaký údaj.

Z príloh sťažnosti ďalej nepochybne vyplýva, že obhajca sťažovateľa v podaní doručenom okresnému riaditeľstvu Policajného zboru 22. augusta 2014 k ČVS: ORP-347/1-

VYS-TT-2014 oznámil vyšetrovateľovi, že na základe jeho stanoviska o neakceptovaní prevzatia obhajoby sťažovateľa v dôsledku absencie súhlasu sťažovateľa s prevzatím obhajoby obhajcom zvoleným matkou sťažovateľa mu opakovane predkladá predmetné splnomocnenie udelené mu matkou sťažovateľa 21. augusta 2014, avšak s tým, že je na ňom už vyznačený aj súhlas sťažovateľa s obhajobou. Obhajca sťažovateľa zároveň zopakoval svoju požiadavku na nazretie do vyšetrovacieho spisu v čo najskoršom termíne. Prílohou podania malo byť splnomocnenie na obhajobu. Ako predmet podania bolo označené nasledovné: „*Vec: obv. [REDAKOVANÉ] a spol. – Oznámenie o prevzatí obhajoby, doplnenie.*“

Z prezentačnej pečiatky okresného riaditeľstva Policajného zboru vyplýva, že predmetné podanie bolo doručené 22. augusta 2014. V kolónke prílohy/listy nie je uvedený nijaký údaj. Ústavný súd vzal do úvahy aj ďalšiu nespochybniteľnú skutočnosť, podľa ktorej bol sťažovateľ do 25. augusta 2014 vo svojej trestnej veci zastúpený ním splnomocnenou obhajkyňou [REDAKOVANÉ].

Ďalej je nesporným faktom, že sťažovateľ na výzvu vyšetrovateľa z 28. augusta 2014, ktorou vyšetrovateľ sťažovateľa vyzval, aby mu v lehote 3 dní oznámil, či si zvolí obhajcu alebo či mu má byť obhajca ustanovený súdom, nikdy nereagoval. Zo zistení ústavného súdu ďalej vyplynulo, že opatrením okresného súdu sp. zn. Tp 90/2014 z 5. septembra 2014 bol sťažovateľovi ustanovený obhajca [REDAKOVANÉ]. Predmetné opatrenie bolo sťažovateľovi doručené faxom spolu s návrhom na predĺženie lehoty trvania väzby 8. septembra 2014. Poštou bol návrh na predĺženie lehoty trvania väzby doručený sťažovateľovi 10. septembra 2014 a obhajcovi sťažovateľa [REDAKOVANÉ] 9. septembra 2014.

Z oboch prípisov okresnej prokuratúry (z 18. septembra a z 26. septembra 2014), ktoré sú prílohami sťažnosti, vyplýva, že podanie obhajcu sťažovateľa doručené okresnému riaditeľstvu Policajného zboru 22. augusta 2014 neobsahovalo prílohu – splnomocnenie z 21. augusta 2014 opatrené súhlasom sťažovateľa. Rovnaký záver možno vyvodíť aj

z prípisu vyšetrovateľa z 11. septembra 2014, ktorý uvádza, že splnomocnenie udelené obhajcovi sťažovateľa jeho matkou nevyjadruje vôľu sťažovateľa.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo iná oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta.

Podľa § 39 ods. 21 Trestného poriadku ak si obvinený nezvolí obhajcu sám a ak mu ho nezvolí ani jeho zákonný zástupca, môže mu ho zvoliť príbuzný v priamom rade, súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh alebo zúčastnená osoba. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú na žiadosť obvineného povinné obvinenému umožniť, aby v určenej lehote požiadal oprávnenú osobu, aby mu zvolila obhajcu vo vlastnom mene. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné o žiadosti obvineného bez meškania upovedomiť oprávnenú osobu.

Podľa § 39 ods. 3 Trestného poriadku ak je obvinený pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu mu oprávnené osoby zvoliť obhajcu i proti jeho vôli.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného poriadku obvinený alebo oprávnená osoba môžu zvoliť v tej istej veci aj viacerých obhajcov.

Podľa § 39 ods. 5 Trestného poriadku obvinený môže namiesto obhajcu, ktorého si zvolil alebo ktorého mu zvolila oprávnená osoba uvedená v odseku 1, zvoliť iného obhajcu.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku nepochybne vyplýva, že na účinné prevzatie obhajoby sťažovateľa, ktorý nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony a ktorého spôsobilosť na právne úkony nie je ani obmedzená, obhajcom zvoleným matkou sťažovateľa bol potrebný súhlas sťažovateľa. Sťažovateľ tento súhlas na splnomocnenie udelené obhajcovi jeho matkou následne aj udelil.

Kým sťažovateľ tvrdí, že splnomocnenie udelené obhajcovi jeho matkou opatrené aj jeho následným súhlasom bolo prílohou podania jeho obhajcu, ktoré bolo okresnému riaditeľstvu Policajného zboru doručené 22. augusta 2014, orgány činné v trestnom konaní tvrdia opak. Rovnaký záver, teda že splnomocnenie opatrené následným súhlasom sťažovateľa nebolo súčasťou vyšetrovacieho spisu, vyplýva aj z napadnutých uznesení okresného súdu a tiež krajského súdu.

Záveru o absencii prílohy – splnomocnenia udeleného obhajcovi matkou sťažovateľa a opatreného následným súhlasom sťažovateľa vo vyšetrovacom spise v relevantnom čase, nasvedčuje v prvom rade skutočnosť, že nie je vyznačené ako príloha na prezentačnej pečiatke okresného riaditeľstva Policajného zboru na podaní obhajcu sťažovateľa z 22. augusta 2014, ktoré bolo okresnému riaditeľstvu Policajného zboru doručené 22. augusta 2014. Tento záver potvrdzuje tiež prípis vyšetrovateľa z 28. augusta 2014 (tento síce nie je prílohou sťažnosti, ale jeho existencia nesporne vyplýva jednak zo samotnej sťažnosti sťažovateľa adresovanej ústavnému súdu, ako aj z napadnutého uznesenia okresného súdu); vyšetrovateľ týmto prípisom vyzval sťažovateľa, aby mu oznámil, či si zvolí obhajcu alebo či mu má byť obhajca ustanovený súdom. Sťažovateľ na označený prípis však nereagoval, a preto mu bol opatrením okresného súdu z 5. septembra 2014 ustanovený za obhajcu [REDACTED].

Pri akceptácii dosiaľ uvádzaných skutočností možno bez zásadnejších pochyb dospieť k záveru, že okresný súd rozhodujúci o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby sa o súhlase sťažovateľa s prevzatím obhajoby obhajcom sťažovateľa splnomocneným jeho matkou dozvedel pri rozhodovaní o predmetnom návrhu 11. septembra 2014 a okamžite na túto skutočnosť reagoval prerušením výsluchu a informovaním obhajcu sťažovateľa o termíne výsluchu.

Odhladnuc od dosiaľ uvedeného, ústavný súd považuje pre svoje rozhodovanie za podstatné to, že obhajca sťažovateľa nežiadal výsluch určený na 11. september 2014 z dôvodu prípravy obhajoby preložiť na iný termín, pričom taktiež počas výsluchu vyhlásil,

že nepotrebuje čas na naštudovanie návrhu okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby.

Navyše, vo vzťahu k námietke, že obhajca sťažovateľa nemal možnosť nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, a tým mu bolo znemožnené kvalifikovane reagovať na návrh okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby, považuje ústavný súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že zo zápisnice z výsluchu vyplýva, že po výsluchu sťažovateľa sudkyňa pre prípravné konanie oboznámila prítomných s vyšetrovacím spisom ČVS: ORP-347/1-VYS-TT-2014 Kh, t. j. sťažovateľ a jeho obhajca mali možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom.

Z uvedených dôvodov považuje ústavný súd námietky sťažovateľa týkajúce sa namietaného porušenia základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru za zjavne neopodstatnené a účelové. K námietke sťažovateľa, že mu nebol poskytnutý primeraný čas na prípravu svojej obhajoby, ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že sťažovateľovi, ako aj jeho obhajcovi [REDAKOVANÉ] bol návrh okresnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby doručený 8., resp. 9. septembra 2014.

Na podporu svojho záveru o zjavnej neopodstatnenosti argumentácie sťažovateľa smerujúcej proti porušeniu práva na obhajobu ústavný súd taktiež zdôrazňuje, že sťažovateľ bol počas celého prípravného konania až do 25. augusta 2014 zastúpený ním zvolenou obhajkyňou [REDAKOVANÉ] a následne od 5. septembra 2014 obhajcom [REDAKOVANÉ].

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ namietal neprípustný zásah do svojho práva na obhajobu v súvislosti s rozhodovaním o predĺžení lehoty trvania väzby, preskúmal ústavný súd aj odôvodnenie napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu vo vzťahu k dôvodom predĺženia lehoty väzby a dospel k záveru, že tieto zodpovedajú

zákonným kritériám, odôvodnenie predmetných rozhodnutí je zrozumiteľné, logické a nemožno ho považovať za arbitrárne.

Ústavný súd považuje za vhodné svoj záver o ústavne akceptovateľnom odôvodnení napadnutého uznesenia okresného súdu dokumentovať poukazom na jeho relevantnú časť, v ktorej sa uvádza: „*Dôvody väzby:*

. obvinený [REDAKOVANÉ] je bez pracovného pomeru, nemá stály zdroj príjmov

. doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod č. k. 7 T/179/2007 zo dňa 29. 10. 2008, právoplatným dňa 07. 11. 2008, rovnako za prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na podmienený trest odňatia slobody

. od roku 2010 dvadsaťkrát postihnutý za priestupok, prevažne na úseku cestnej premávky

. obvinený páchal trestnú činnosť s vysokou frekvenciou, keďže v priebehu necelých troch dní bol schopný spolu s ďalšou osobou odcudziť tri vozidlá

. trestná činnosť vykazuje črty určitej organizovanosti, sofistikovanosti a nepochybne vyžadovala náležitú mieru prípravy

. stíhané konanie má charakter pokračovacej trestnej činnosti

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti v ich súhrne možno sa dôvodne domnievať, že v prípade prepustenia obvineného z väzby na slobodu, tento bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, aby si tak zabezpečil finančné prostriedky na živobytie, čím je u neho aj naďalej daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Vzhľadom na požiadavku, aby trvanie väzby s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu neprekročilo nevyhnutný čas, bolo nevyhnutné preveriť aj doterajší postup orgánov činných v trestnom konaní a to, či postupujú vo veci s osobitnou starostlivosťou a urýchlením v prípade takejto dlhšie trvajúcej väzby.

Oboznámením sa so spisovým materiálom sudkyňa pre prípravné konanie zistila, že voči osobe obvineného [REDAKOVANÉ] boli doteraz plynule vykonávané jednotlivé úkony trestného stíhania. V rámci prípravné konania bol vypočutý obvinený [REDAKOVANÉ], poškodený [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], svedok [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]

██████████, ██████████, bola vykonaná domová prehliadka, prehliadka iných priestorov, osobná prehliadka obvineného ██████████ a svedka ██████████, boli porovnané pachové stopy, do konania bol pribráný Kriminálny a expertízny ústav PZ v Bratislave na podanie znaleckých posudkov z odvetvia daktyloskopie, odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, metalografie, metalurgie, informatiky a elektrotechniky. Doposiaľ neboli vypracované znalecké posudky z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, oddelenie biológie a genetickej analýzy a z odboru kriminalistickej expertízy (elektrotechniky a metalurgia), ktoré by podľa správ kriminalistického a expertízneho ústavu a kriminalistických analýz mali byť vyhotovené v predpokladanom termíne do 30. 10. 2014 a do 31. 10. 2014. Na základe poskytnutých údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti bolo dňa 26. 08. 2014 urobené vyhodnotenie, ktorého výsledky je potrebné preveriť. Z tejto analýzy vyplýva možná účasť ďalších osôb na páchaní trestnej činnosti, resp. tieto osoby by mohli objasniť ďalšie okolnosti páchania trestnej činnosti obvineným ██████████. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebolo možné prípravné konanie v základnej sedemmesačnej lehote väzby ukončiť. Tieto dôvody spočívajú mimo procesnej aktivity (činnosti) súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, čiže ich nespôsobili orgány činné v trestnom konaní alebo súd svojou nečinnosťou. Úkony trestného stíhania boli pritom vykonávané plynule a bez prieťahov.

Keďže i napriek iniciatíve orgánov činných v trestnom konaní sa vec doposiaľ nepodarilo ukončiť a prepustením obvineného na slobodu by mohlo byť zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, sudkyňa pre prípravné konanie skonštatovala, že návrh na predĺženie trvania väzby u obvineného ██████████ považuje za dôvodný, preto lehotu trvania väzby predĺžila do 19. 12. 2014.“

Sťažovateľ tiež namietal, že krajský súd rozhodol o jeho sťažnosti bez toho, aby poznal jej dôvody, pričom sťažovateľ svoju sťažnosť prostredníctvom obhajcu odôvodnil podaním doručeným do podateľne okresného súdu na druhý deň po vyhlásení uznesenia. Túto námietku sťažovateľa ústavný súd považuje za opodstatnenú, keďže tvrdenie krajského súdu obsiahnuté v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorého „*Proti tomuto*

uzneseníu podal... sťažnosť obvinený, ktorú bližšie nezdôvodnil“, nezodpovedá skutočnosti. Zo zistení ústavného súdu totiž jednoznačne vyplynulo, že odôvodnenie sťažnosti sťažovateľa doručené okresnému súdu 12. septembra 2014 je súčasťou spisu, nachádza sa na č. 1. 34 spisu a bolo jeho súčasťou už pred predložením spisu okresným súdom krajskému súdu na rozhodnutie o sťažnosti, keďže spis bol krajskému súdu predložený 18. septembra 2014.

Napriek uvedenému ústavný súd na rozdiel od sťažovateľa zastáva názor, že týmto pochybením krajského súdu nedošlo k neprípustnému zásahu do práva sťažovateľa na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a ani do iného ústavou či dohovorom garantovaného práva sťažovateľa.

Ústavný súd totiž zistil, že obsah argumentácie obhajcu sťažovateľa, ktorú prezentoval v konaní pred okresným súdom (pozri zápisnicu o výsluchu) a v odôvodnení sťažnosti adresovanej krajskému súdu, je v podstate identický a smeroval (len) k tvrdenému neprípustnému zásahu do obhajobných práv sťažovateľa. Príslušná sťažnostná argumentácia sťažovateľa teda nepredstavovala pre krajský súd nové, dosiaľ neznáme skutočnosti, keďže v nej uvedené dôvody boli obsahom prednesu obhajcu sťažovateľa počas výsluchu sťažovateľa konaného pred okresným súdom 11. septembra 2014.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd podčiarkuje, že aj pri akceptácii formálneho pochybenia krajského súdu v trestnej veci sťažovateľa v súvislosti s rozhodovaním o predĺžení trvania jeho väzby z materiálneho hľadiska k neprípustnému zásahu do jeho ústavou a dohovorom garantovaných práv nemohlo dôjsť, keďže tak okresný súd, ako aj krajský súd ústavne akceptovateľným a udržateľným spôsobom odôvodnili svoje rozhodnutia. Procesné pochybenia, ktoré ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, podľa jeho názoru nedosahujú takú intenzitu, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o porušení sťažovateľom označených základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) a čl. 13 dohovoru. Ústavný súd preto

túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2015